

ת"פ 9949/07/14 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד מוחמד אבו רזק- הובא

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 9949-07-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אבו רזק(עציר)

בפני	כב' השופטת רבקה גלט
בעניין:	משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
המאשימה	ע"י ב"כ, עו"ד שטרנברג
נגד	
מוחמד אבו רזק- הובא על ידי שב"ס	
הנאשם	ע"י ב"כ, עו"ד מור (מוטי) ברכה

גזר דין

הנאשם, כבן 32, הורשע על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ועבירה של גניבה מרכב לפי סעיף 413ד (א) לחוק.

העובדות הנוגעות לאישום הן כי ביום 29.6.14, בשעה 17:51 או בסמוך לכך, החנה המתלונן את רכבו ברחוב והשאיר את הרכב סגור אך לא נעול, כאשר על מושב הנוסע ליד הנהג מונח הפלאפון הנייד שלו, מסוג סמסונג גלקסי (להלן: הפלאפון). בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לרכב בכך שפתח את דלת הנהג, ונטל ונשא מתוכו את הפלאפון. מיד לאחר מכן, נכנס לבנק הדואר הסמוך.

משהבחין המתלונן במתרחש, ניגש אל הנאשם, צילם אותו, התקשר למשטרה וביקש מהנאשם שישב לו את הפלאפון. בתגובה ענה לו הנאשם: "תחפש עלי", והוציא מכיסו ואחז בגז מדמיע ואמר: "הנה תראה זה לא עלי". משענה לו המתלונן: "ראיתי ששמת את זה בתחתונים ותחזיר לי את הפלאפון ולא צריך משטרה", השיב לו הנאשם: "אני שם זין עליך ועל כל המשטרה, אני הולך עכשיו".

בין הצדדים גובש הסדר עונשי חלקי, לפיו הצדדים יעתרו במשותף להטלת מאסר על תנאי שיחול על כל עבירת רכוש, לרבות ניסיון, ועל עבירות איומים. עוד הוסכם על הטלת פיצוי עבור המתלונן שגובהו יקבע במסגרת גזר הדין, ועל הטלת קנס כספי בסך 100 ₪. הצדדים נותרו חלוקים בשאלת הצורך להטיל מאסר בפועל.

טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה הדגישה את חומרת העבירות, ואת האינטרס הציבורי המוגן שנפגע כתוצאה מהן. מדובר על שמירת בטחון רכושו של הפרט, בדגש על אזרחים תמימי מעש שהשאירו רכבם חונה ברחוב, אשר נפרץ וניזוק על-ידי אדם זר. בנוסף, הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם. ב"כ התביעה הציגה מתחם עונש הנע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל. בהמשך לכך טענה כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם, בשל חומרתן היתרה של העבירות, התרחשותן בפרק הזמן האחרון ועברו הפלילי המכביד ביותר, שבין היתר כולל הרשעות בגין בעבירות רכוש ואלימות. הנאשם ריצה גם עונשי מאסר. ב"כ התביעה הגישה לעיוני פסיקה לתמיכה בטענותיה.

ב"כ הנאשם טען כי יש לקחת בחשבון את התיקון המשמעותי בעובדות האישום, בכך שנמחקו עבירות של איומים והחזקת סכין. נטען כי מדובר באירוע פשוט מבחינת נסיבות הביצוע, שלא הסלים לכדי אירוע אליים. רכבו של המתלונן היה סגור בעת הפריצה, אך לא היה נעול. מעשיו של הנאשם מסתכמים בכך שפתח את דלת הרכב, ונטל משם את מכשיר הפלאפון. עובדה זו מלמדת שלא בוצע תכנון מקדים לעבירה, ומוצאת תימוכין בכך שהנאשם לא הצטייד בכלי פריצה, לא שבר שמשות או מנעולים. על כן לא נגרם נזק לרכב. לאור נסיבות אלה יש לקבוע את עונשו ברף הנמוך של המתחם. נטען כי עבירת הפריצה לרכב נגזרת מעבירת ההתפרצות לדירה אשר בגינה נקבע כי מתחם העונש נע בין 6-24 חודשי מאסר, לפיכך בענייננו יש לקבוע מתחם הנע בין מאסר על תנאי, לבין 8 חודשי מאסר בפועל, כאשר הרף העליון של המתחם שמור למקרים בהם ניכרת אלימות, ותוצאתן כרוכה בנזק. לעניין נסיבותיו של הנאשם הפנה ב"כ הנאשם לכך שלנאשם עבר פלילי אך הרשעתו האחרונה משנת 2009. מצבו הכלכלי בכי רע, וקיים חוב מזונות בסך של למעלה מ-50,000 ₪. הנאשם עבר ניתוח השנה, לאחר שנורה במסגרת של ריב חמולות, ואף בנו עבר מספר ניתוחים בשל בעיות נשימה, כפי שעולה ממסמכים רפואיים שהגיש. לאור אלה, עתר להסתפק בהטלת עונש הצופה פני עתיד וכן עונשים כספיים סמליים. אף ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה לעיוני.

מתחם העונש ההולם

האינטרס המוגן

עבירות רכוש המבוצעות כלפי כלי רכב נועדו להגן על האינטרס החברתי של שמירת קניינו של הפרט. במיוחד יש צורך להגן על כלי רכב שהם רכוש רב ערך, אשר לא ניתן לשמרו בתוך הבית פנימה, אלא הוא נותר מידי יום בחנייה ברשות הרבים.

בנוסף, כבר נכתב רבות אודות פגיעתן הרעה של עבירות כלפי כלי רכב בשוק הביטוח ומחירי הפרמיות, מה שיש לו השלכות ציבוריות רחבות היקף, הפוגעות בציבור כולו.

לא אחת הוגדרו עבירות הרכוש כלפי כלי רכב בפסיקת בית המשפט העליון כתופעה חמורה שיש להילחם בה, באשר הפכה ל"מכת מדינה". כך נאמר ברע"פ 9992/06 אלעד וקנין נ' מד"י (7.11.07):

"עבירות מסוג זה אכן הפכו ל"מכת מדינה" ומן הראוי שהחברה והמדינה יילחמו בתופעות אלה ללא חת".

מדיניות הענישה הנוהגת

ב"כ התביעה הפנתה להחלטות בית המשפט העליון:

רע"פ 1200/11 יעקובוב נ' מד"י (14.2.11) - שם הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד והחזקת נכס החשוד כגנוב. הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה, כך שבסך הכל ירצה 12 חודשי מאסר בפועל, בליווי רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון, הותירו את העונש על כנו.

רע"פ 6257/11 בדר נ' מד"י (27.10.11) - שם הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב, פירוק רכב וגניבה מרכב. בבית משפט השלום הוטל עונש של מאסר על תנאי אך בערעור הוחמר העונש והועמד על 6 חודשי מאסר, זאת לאחר שהנאשם לא התייצב אצל הממונה על עבודות השרות ובית המשפט ראה לנכון לשקול את חומרת העבירות אשר נסיבותיו האישיות נסוגות מפניה. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

בנוסף, ניתן להפנות להחלטות הבאות:

רע"פ 7949/04 קרמנצקי נ' מד"י (27.12.04) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירות של התפרצות לרכב במטרה לגנוב, גניבה מרכב, החזקת מכשירי פריצה והחזקת רכוש חשוד כגנוב. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד. בין הצדדים גובש הסדר טיעון לפיו יוטלו 5 חודשי מאסר אך בית המשפט ראה לנכון לחרוג מן ההסדר לחומרא והטיל 12 חודשי מאסר, זאת לאחר שהתסקיר שהוגש נמנע מהמלצה. בית משפט המחוזי ובית המשפט העליון, דחו את הערעור על חומרת העונש.

רע"פ שווקי נ' מד"י (11.7.12) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של התפרצות לרכב במטרה לגנוב. הנאשם בעל עבר פלילי, אך נידון בבית משפט השלום ל-3 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור על קולת העונש, והטיל 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש, נדחה.

ע"פ 4329/02 כהן נ' מד"י (4.6.02) - הנאשם הורשע בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה, גניבה מרכב, היזק בזדון והחזקת כלי פריצה, ונידון ל-5 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון, דחו את ערעוריו והותירו את העונש על כנו.

בע"פ 3272/08 מד"י נ' אוחיון ואח' (24.9.08) - הורשעו הנאשמות בפריצה לרכב בצוותא וגניבת 3 תיקים שהכילו מחשב נייד, מצלמות, דרכון, כרטיסי אשראי, מסמכים ותכשיטים. לנאשמות עבר פלילי ונראה כי ניהלו אורח חיים שולי. לאחר שניתן תסקיר החליט בית המשפט ליתן הזדמנות אחרונה לשתייהן והטיל עונשים של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בערכאת הערעור הוחלט כי לא ניתן להימנע מהטלת מאסר בפועל, ועל כן הוטלו על כל אחת מהן מאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר יכול שירוצו בעבודות שרות וכן 3000 ₪ פיצוי.

אף בערכאות הנמוכות יותר מטילים בתי המשפט עונשי מאסר בגין העבירה של התפרצות לרכב וגניבה מתוכו:

ת.פ. 51338-01-12 מד"י נ' שררה (6.11.12) - הנאשם הורשע בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, וגניבה מרכב. מתחם העונש נקבע בין 4-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, וכן תלויים נגדו מאסרים על תנאי. בית המשפט הטיל 10 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל מאסרים על תנאי, כך שבסך הכל הוטלו 23 חודשי מאסר.

ת.פ. 1565-07-10 מד"י נ' רמזי (21.9.10) - הנאשם הורשע בעבירות של פריצה לרכב וגניבה מרכב. לנאשם עבר פלילי מכביד, נידון ל- 10 חודשי מאסר בפועל, במקביל להפעלת מאסר על תנאי.

ת.פ. 20505-01-10 מד"י נ' עדרה (21.7.10) - הנאשם הורשע בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד. בית המשפט הטיל 10 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל במצטבר מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, כך שהנאשם ירצה 22 חודשי מאסר.

ת.פ. 19925-06-10 מד"י נ' עבד אל חמיד (22.3.11) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות של פריצה לרכב וגניבה מרכב. הנאשם בעל עבר פלילי, נידון ל- 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף רכיבי ענישה נלווים.

ת.פ. 2030/09 מד"י נ' אמיר זהדה (3.11.10) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות לרכב וגניבה מרכב. הנאשם נעדר עבר פלילי, במסגרת הסדר טיעון, נידון ל- 4 חודשי מאסר בפועל, בצירוף רכיבי ענישה נלווים.

ת.פ. 3342/09 מד"י נ' אבו רמוז (14.2.10) - הנאשם הורשע בשתי עבירות פריצה לרכב. הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות אלימות, נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל, בצירוף רכיבי ענישה נלווים.

ב"כ הנאשם הפנה לגזרי דין שונים בהם הוטלו עונשים קלים בהרבה מזה שלו עותרת התביעה, ולטענתו, גם מתחם העונש ההולם קל בהרבה משנטען על ידה. חלק מאותן החלטות אינו יכול ללמד לענייננו, באשר דובר שם בנאשם ללא כל עבר פלילי (ת.פ. 9567-03-09 מד"י נ' עבאס (29.5.13), וחלקם עוסקים בעבירות שחלפו שנים רבות מעת ביצוען ועד למתן גזר הדין (ע"פ 29957-04-13 (15.7.13); ת.פ. 29253-07-12 מד"י נ' חאמד (6.11.14); ת.פ. 2340/09 מד"י נ' יוסף אלבחירי (29.12.10); ת.פ. 32308-06-10 מד"י נ' ולדימיר (3.5.11)).

נסיבות העבירה

הנאשם טוען כי יש לשקול לקולא את העובדה שפריצת הרכב בוצעה ללא גרימת נזק לרכב. אמת נכון הדבר, לא נגרם נזק לרכב, שכן ההתפרצות בוצעה בפתיחת דלת שלא היתה נעולה. מצד שני, יש בנסיבות אלה כדי להבליט את הקלות הבלתי נסבלת שבה ניתן לפגוע בקניינו של אדם אשר בתמימותו או מתוך היסח הדעת שכח לנעול רכבו.

עוד טוען הנאשם כי לא היה לאירוע גוון אלים כלשהו, ויש בכך כדי להשפיע לקולא על מתחם העונש ההולם את העבירה. יש להניח כי הכוונה היא להלכה שנקבעה בבש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (8.1.2010) ובש"פ 7014/12 מד"י נ' שאהין (9.10.12), שם נאמר:

עבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אינן "מתוחכמות" הן מסוג העבירות שיש בהן

מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הבטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה, בהאידיא, להפוך חיש מהר למרדף משטרי על כל הסכנות הכרוכות בכך.

למקרא עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, אינני יכולה לקבל את הטענה. מן העובדות עולה בבירור כי הפוטנציאל להתפתחות אלימה היה בענייננו קרוב למימוש, ובכך יש דווקא נסיבה משמעותית לחומרא.

השתלשלות האירוע מציירת את דמותו של הנאשם, כבריון שאינו חושש להתעמת עם בעליו של הרכוש אותו גנב רגע קל לפני כן. לא זו בלבד שפניית המתלונן אליו, בדרישה להשבת הפלפון, לא גרמה לנאשם להתחרט או לפחות להיבהל ולהשליך את המכשיר, אלא שנראה שהוא שש אלי עימות, כשפנה אל המתלונן בלשון מתגרה, והזמין אותו לערוך עליו חיפוש, וזאת לאחר ששלף מכיסו מיכל של גז מדמיע. גם אם לא בוצעה בכך עבירה של איומים כלפי המתלונן, עדיין נקל לשער מה היתה השפעת שלילת המיכל, וה"הזמנה", על נכונות המתלונן להמשיך ולהגן על רכושו שנגנב.

כאילו לא די בכך, הנאשם המשיך להתעמת עם המתלונן גם כשזה הפציר בו "ראיתי ששמת את זה בתחתונים ותחזיר לי את הפלאפון ולא צריך משטרה". במקום להתעשת ולהיפטר מן המכשיר, הוא בחר לענות בעזות ואכזריות: "אני שם זין עליך ועל כל המשטרה, אני הולך עכשיו".

סופו של האירוע מעיד על כי הנאשם התכוון למילותיו, שהרי מכשיר הפלפון הגנוב לא הושב למתלונן, אלא נותר בידי הנאשם.

לדעתי, התנהגותו של הנאשם מלמדת על חוסר מורא ועל נחישות להשיג את מטרתו בכל מחיר, גם כשהדבר כרוך בעימות עם בעל הרכוש, ואין לדעת כיצד היה האירוע מסתיים אילו היה המתלונן ממשיך לעמוד על שלו.

אילו היו נסיבות האירוע סתמיות יותר, ייתכן שהייתי מקבלת עמדת ב"כ הנאשם בעניין המתחם ההולם, ואולם, לנוכח כל מה שנאמר לעיל, אני סבורה כי המתחם הוא גבוה משטען.

לאחר כל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבות האירוע שבפניי, נע בין 6 חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

לנאשם עבר פלילי מכביד ביותר והוא אף ריצה פעמים רבות מאסרים בפועל. רבות מהרשעותיו הן בגין עבירות אלימות שונות, ועניין זה יישקל לחומרא, שכן יש בכך כדי ללמד עוד על דרכו של הנאשם בפתרון עימותים.

עוד בשנת 1988 הורשע בבית המשפט לנוער בעבירות רכוש וסחר בסמים. לאחר מכן הורשע פעמים רבות בעבירות רכוש ואלימות שונות. בין השאר הורשע בעבירות הצתה, גניבת כרטיסי חיוב, החזקת סכין, חבלה כשהעברין מזוין, תקיפת שוטרים, וכן עבירות תקיפה נוספות.

לאחרונה הורשע בשנת 2009 הורשע (שלום, רמלה) בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש, והוטל עליו מאסר בפועל למשך- 10 חודשים, בצירוף רכיבי ענישה נלווים.

בעניינו של הנאשם לא נתבקש תסקיר של שרות המבחן ועל כן לא הובאה בפניי תמונה עשירה של נסיבות חייו. כמו כן, לא מתקיימים שיקולי שיקום של ממש.

אני לוקחת בחשבון את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, הנובע בין היתר ממצבו הבריאותי, לאחר שנורה במהלך סכסוך בין משפחות. בנוסף, אתחשב בכך שהנאשם מקבל קצבת הכנסה ובכך שבנו חולני.

לאחר ששקלתי כל אלה, אני סבורה כי נסיבות העבירה שבפניי דורשות כי עניינו האישי של הנאשם ייסוג מפני האינטרס הציבורי בהרתעתו מפני ביצוע עבירות רכוש נוספות ובייחוד אני רואה צורך להרתיעו מפני הנכונות להתעמת עם קרבן העבירה, כפי שאירע כאן.

לפי שורת הדין, היה מקום להטיל על הנאשם קנס מרתיע, ואולם הצדדים גיבשו הסדר לפיו יוטל קנס של 100 ₪ בלבד. בנוסף, היה מקום להטיל פיצוי למתלונן בסכום של כמה אלפי שקלים לשם השבה של ערך מכשיר הפלפון (סמסונג גלקסי) שנגנב, ובגין עגמת הנפש שנוספה על כך. רק בשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ולנוכח מרכיב המאסר שבדעתי להטיל, לא אמצה את הדין עם הנאשם, בהטלת פיצוי גבוה.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 13.7.14-1.7.14.
- ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, והתנאי הוא כי לא יבצע כל עבירת רכוש מסוג פשע, או איומים.
- ג. קנס כספי בסך 100 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 30 יום מהיום.
- ד. פיצוי למתלונן, בסך 1800 ₪, אשר ישולם בשני תשלומים שהראשון שבהם עד יום 1.4.15 והשני עד יום 1.5.15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח טבת תשע"ה, 19 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.